

Folldal Menighetsblad

Nr. 4

Høsten 2018

Årgang 29

Fra forestilling om Aa.O. Vinje i Folldal kirke 24. juni
(foto: Arild Alander)

Les mer om bl.a. disse sakene:

Talefør prest trer av	s 4-5
Vinje-jubileum	s 8
Flagget vårt og kyrkja	s 13

Livets gang

Døpte:

Folldal:

24. juni Mia Granhus Ingebretsen

22. juli Henrik Nesteby

22. juli Henry Gjermundshaug Nilsgård

Døde:

Folldal:

27. mai Oddbjørn Engvoll

19. juli Sigrid Bakken

Vigde:

Dalen:

30. juni Anja Bjørnbakken Eide og Kåre Husveg

DEN NORSKE KIRKE • Øvre Folldal og Folldal menigheter

Kirkekontoret, Gruvvegen 7, 2580 Folldal • www.folldal.kirken.no

Sokneprest Jon Olav Ryen

Fridag mandag

Tlf. 62 49 10 00 (kont.) 900 12 378 (mob.)

E-post: soknepresten@folldal.kirken.no

Kirkeverge Solveig R. Elgevasslien

Tlf. 62 49 10 00 (kont.), 97 47 27 67 (priv.)

E-post: kyrkjevergen@folldal.kirken.no

Menighetssekretær/saksbehandler

Bård Høisen Lohn

Tlf. 62 49 10 00

Fagarbeider Frode Solly (tirs, ons, tors)

Tlf. 62 49 10 00

Organist (kantor)

Irina Grechaniuk, tlf. 463 79 284

Kirketjenere

Folldal: Bård Høisen Lohn, tlf. 979 59 060

Dalen: Mari Tallerås, tlf. 403 28 031

Folldal kyrkjelege fellesting:

Birger Nyvoll (leder), tlf. 911 61 257

Menighetsråd/sokneråd/kapellutvalg

Folldal: Anne Helga B. Øian (leder)

tlf. 480 35 438

Øvre Folldal: Grete Morken (leder)

tlf. 975 74 970

Egnund kapellutvalg:

Dagny Straalberg Mills (leder)

tlf. 922 85 655

Diakoniutvalg

Kari Garmager, Solvår Lohn, Per Blæsterdalen,

Reidun Phillips, Evy Kjølle (vara).

Trosoppæringutvalg

Marianne Bjørnbakken, Ola H. Eriksrud,

Jon Olav Ryen

Givertjenesten for Folldal prestegjeld

Kirkekontoret, 2580 Folldal

Bankgiro: 1822.07.46646

Konto for frakt av brukte klær:

1822.14.11621

FOLLDAL MENIGHETSBLAD

Forsidetegning: Kirstin Brandsnes

Redaksjonskomite:

Arild Alander, Solvor Alstad, Oddfrid Eriksrud,

Kari Garmager, Jon Olav Ryen (red.).

Vararepr. Reidun Phillips.

Ansvarlige utgivere:

Folldal menighetsråd og Øvre Folldal sokneråd.

Bladets adresse:

Kirkekontoret, 2580 Folldal.

Bankgiro: 1895.25.27688

Kirkens SOS

Døgnåpen telefon: 22 40 00 40

Neste nummer kommer ut 14. desember

Ord til ettertanke: Hausten er takketid

Høg septemberhimmel, eit vell av fargar, milde fine dagar, bitande vind, melisdryss på toppane, roser i kinn, frostrøyk over myrer og vatn, ro, brytningstid, kontrastar, streif av det som er forbi, takknemlegheit ...

HAUSTTAKKEFEST.

Mange har ikkje lenger eit nært forhold til innhausting. Det å vere avhengig av god avling, god jakt eller godt fiske er ikkje like nærværande som tidlegare når samfunnet var prega av primærnæringane. Sommaren i år med slik turke har nok likevel gjeve eit varsko om at vi ikkje skal ta alt som ei sjølvfølge.

I Noreg er hausttakkefesten knyta til Mikkelsmesse 29. september. Mikkelsmesse var ein viktig høgtidsdag i Noreg, og fram til 1771 var dagen ein heilagdag. Til Mikkelsmesse skulle heile avlinga vere i hus, buskapen henta heim frå setra og sauene ført ned frå fjellet. Og så vart det halde innhaustingsfest!

Eg føler meg så rik når eg kan hente heim fisk frå vatnet, molte frå myrane, blåbær frå skogen og sau frå fjellet. Eg kjenner meg takknemleg.

Takknemlegheit er ei kjensle med sterke vi-brasjonar, som gjev glede og kjennes godt! Og vi har mykje å vere takknemlege for. Diverre trur eg ikkje vi alltid er så flinke til å uttrykke det og kjenne på det. Vi har så ofte så høge forventningar og krav som skugar for takken. Takknemlegheit handlar om å ha ei varm og god erkjenning av at vi er privilegerte. Det er lett og gløyme nettopp det, eller sjølv ta æra av dei gode tinga rundt oss.

For meg er hausten takketid. Så la oss halde hausttakkefest!

«For helse, glede, dagleg brød, vi takkar deg,, o Gud. Amen!»

(Tekst og foto: SRE)

Talefor prest trer av

Kari Holte har siden 1981 vært sokneprest i Alvdal. De første årene hadde hun jevnlig tjeneste også her i bygda, inntil Folldal ble utskilt som eget prestegjeld i 1989. Også siden har Kari hatt mange oppdrag i Folldal i forbindelse med ferieavvikling. Ettersom hun går av nå i høst, var tiden inne for å ta en prat med den munnrappe alvdalspresten.

Hva vil du huske best fra tjenesten her i Folldal?

- Det er møtene med mennesker i glede og sorg, og midt imellom! Jeg vil også huske det gode og muntre samarbeidet med ansatte, og utallige kaffekopper. Jeg må si jeg har møtt stor gjestfrihet. Jeg må også få nevne spesielt, uten forkleinelse for andre, Vasskog kafé med Terje, Johs. og Bella, og på Dalholen Ruth Trondsgård og Maria og Gunnar Dahlen.

Fra Nord-Norge til Nord-Østerdal

Du kom fra Nord-Norge (Berlevåg) som den første kvinnelige sokneprest i Hedmark.. Ble du tatt imot på samme måten her i Østerdalen som nordpå?

-Ja, mottakelsen var like fin her som der. Jeg har vært «heldig» sammenlignet med flere av mine kvinnelige kolleger fra den tida (og senere også) ved ikke å møte stor motstand.

Med et glimt i øyet har du flere ganger sagt noe sånt som at «prester kommer og går, men Kari består». Du har ratt telling på hvor mange kollegaer du har samarbeidet med i Nord-Østerdal siden du begynte?

-Ja, jeg tror jeg har arbeidet med rundt regnet 25 kollegaer i min fartstid. Da har jeg telt med de kollegene som er her nå.

Kirke- og kulturliv

Kan du nevne et par trekk ved kultur- og kirkelivet i landet vårt (eller lokalt) som etter din mening er mest negativt?

Kari synes ikke spørsmålet egner seg for å svare med den korte varianten, så hun utdyper litt:

-Når det gjelder kirken, mener jeg det er viktig at den kan profilere seg tydeligere i det offentlige rom om de sentrale trosspørsmål. Om Gud, Jesus, menneskesyn og det ondes problem («hvor er Gud når meningsløst vonde ting skjer?»). Ellers tenker jeg blant annet på forholdet mellom vitenskap og tro. Slike spørsmål må knyttes an til folks virkelighet anno 2018! Dernest: Kirken bør satse mye mer på kunnskapsformidling, i ALLE sammenhenger! (Kari både snakker og skriver gjerne med store bokstaver). Dette inkluderer også formidling av bibelkunnskap. Om jeg kunne ha bestemt, ville jeg reversert gudstjenestereformen. Den har for eksempel et forflåtende språk etter min mening. Kirken må også lytte mer til innspill fra grasrota utenfor byer og tettsteder!

Så kunne man kanskje reduserer betydelig på planarbeid. – Man kan jo snart lure på hvordan kirken tidligere klarte seg uten formelle planer som skulle godkjennes fra oven, sukker Kari.

Og hva med kulturlivet....?

-Om jeg skulle kommentere kulturen i bred forstand og hva jeg synes om det som skjer der, ville det fylle mange menighetsblad, så jeg avstår.

Hm... Men er det positive trekk ved kirkelivet du vil nevne?

-Ja, blant annet trofaste medarbeidere, ansatte og frivillige i kirken på lokalnivå, de fortjener virkelig verdsettelse. Det inkluderer ikke minst organister, sangere og alle som bidrar til flotte sang- og musikkopplevelser i kirkerommet.

Hva vil du si er det viktigste i den kristne tro?

-Det er som det alltid har vært – jeg viser til den apostoliske trosbekjennelsen: Troen på Gud, troen på Jesus Kristus og troen på Den hellige Ånd. Så gjelder det å dele denne troen med andre – både innenfor og utenfor kirkefelleskapet. Som en konsekvens av det gjelder det å være der for andre, og stille opp for andre og skaperverket.

1. mai-feiring

Folldal har jo vært gruvebygd og industrisamfunn gjennom mange år. Vil du si at du har merket forskjell på Alvdal og Folldal i så måte gjennom prestetjenesten?

-Det er i hvert fall STOR forskjell på Alvdal og Folldal når det gjelder markering av 1. mai! Det er som natt og dag! Her spiller utvilsomt historien inn. Folldal og Alvdal er ganske ulike samfunn, men om det skyldes hovedsakelig gruve- og industrivirksomheten i Folldal, vet jeg ikke. Men jeg har trivdes aldeles utmerket begge steder!

Kirkejubileum: Fra jubileumsgudstjenesten i Alvdal kirke i 2011. Kari i midten, flankert av biskop Solveig Fiske (til v.) og prost Knut Nordhaug.

I grøfta ved Egnund

Vi vet du også har opplevd mange artige episoder innimellom strevsomme dager og år. Gi oss et glimt eller to.....!

-Den kanskje morsomste episoden er fra Egnund kapell, som ligger i Folldal, men med flest alvdøler i kretsen. En palmesøndag da klokka var stilt fram, skulle organisten i Alvdal, David Robertson, og jeg kjøre til Egnund kapell, og vi hadde lagt inn god tid, for David var som engelskmann ikke vant il å kjøre på høyre side. Vi skravlet i vei og registrerte ikke at vi kjørte forbi både den ene og den andre garden som burde sagt meg at vi hadde kjørt for langt. Men da klokka var ca. 10.50, oppdaget vi det, for da var vi ved avkjøringen til Einunndalen. Vi måtte snu, og stemningen i bilen var plutselig endret, kan man si -. Jeg sa til David at han måtte ta av ved første avkjøring til venstre, men så blandet han den med en tømmerveg, svingte av feil – og kjørte seg fast i grøfta! Ut med oss, og uttrykket på ham som drev på med tømmer langs veien der prest og organist kom hoppende ut av skogen, organisten med våre koffertar og jeg på krykker, var ubetalelig! Så måtte vi skaffe oss haik ned til Egnund, og en insisterende og litt oppkavet prest som ikke fordrar å være sent ute, klarte å overtale en bil som kom fra Alvdal, til å snu og kjøre oss til kapellet.

I kapellet satt menigheten, og Gunnar Eide påstod at de hadde tenkt å gå og etterlate seg melding om at den dagen var hele kretsen i kirken – men ikke prest og organist! Melvin Mikkelsen meldte seg til tjeneste: Det var bare å ringe ham neste gang vi skulle til kapellet, han skulle stå som skilt!

-Kort tid etterpå satte faktisk Vegvesenet opp skiltet som nå viser vei til Egnund kapell, avslutter Kari.

Vi fra vår side takker henne for praten, og for lang og trofast fartstid som veiviser og medvandrer for mange på livsveien.

Jon Olav Ryen
(Foto: privat)

Diktet mitt

Tenk det!

Tenk at vi kan
takke for hver dag,
kjenne på glede,
bidra positivt,
oppmuntre til ros,
fokusere på det gode,
gripe muligheter.

Tenk at vi kan.

Tenk det
til du tenker det.

(Ragnhild Bakke Waale)

Til neste gang har jeg spurt Kjellaug Eiklid om å bidra til spalten.

Else Nordset

Profilen: Den blinde tiggeren

I denne spalten møter vi kjente og ukjente kvinner og menn fra bibelhistorien.

Hans navn var Bartimeus, og det fortelles om ham i alle de tre første evangeliene. Hos Matteus er han forøvrig blitt til to blinde. Historien er svært betydningsfull i skildringen av Jesu siste reise til Jerusalem.

Bartimeus var blind, men forstod likevel hvem Jesus var. Bibelen er full av ironi mange steder, ikke minst her. For utenom Peter og enkelte «urene ånder» er denne blinde tiggeren ved veikanten utenfor Jeriko den første som ifølge Markusevangeliet gjenkjenner Jesus som Messias, det vil si frelseren som jødefolket hadde ventet på så lenge. Dette viser seg i måten Bartimeus tiltaler Jesus på: «Jesus, du Davids sønn, ha barmhjertighet med meg!» (Mark 10,47). Det var i kong Davids slekt Messias skulle fødes.

Mange prøvde å hysje ham ned, men Bartimeus gav seg ikke. Til slutt stanset Jesus og ba ham komme fram. Den blinde, som altså hadde skjönt hvem Jesus var, kastet kappen av seg og sprang opp. «Hva vil du at jeg skal gjøre for deg?», spurte Jesus. «La meg få synet tilbake!» var naturlig nok Bartimeus sitt svar. Ironien ligger også i at han som bedre enn de andre så hvem Jesus var, selv ba om å få synet igjen.

Jesus oppfylte hans ønske, og Bartimeus fulgte etter ham på veien opp til Jerusalem. Heretter fikk han sjansen til å tjene til livets opphold uten å tigge. Men viktigst av alt var at han nå kunne se, med både sine fysiske øyne og sitt indre blikk.

En av samfunnets marginaliserte hadde fått nytt håp da Jesus stoppet opp i veikanten.

Jon Olav Ryen

Glimt frå kyrkjelivet:

Minnemarkering for Aasmund Olavsson Vinje

I anledning 200-årsjubileet for dikteren Vinjes fødsel var det 24. juni en konsert i Follidal kirke med sangeren Odd Grundt og pianisten Markus Kvits. Før selve konserten gav Arild Alander interessant glimt fra Vinjes møter med folldøler, slik dikteren selv beskriver det i *Ferdaminne fraa Sumaren 1860*. Konserten bestod ellers av både opplesing, sang og solostykker på piano. 40 publikummere kunne glede seg over vakre ord og toner denne sommerkvelden. (foto: Arild Alander).

Glimt frå kyrkjelivet:

Friluftsgudstjeneste på bygdetunet Uppigard Streitlien

Søndag 22. juli var det friluftsmesse og «liv i stuguom» på bygdetunet. To barn ble båret til dåpen under gudstjenesten, som samlet om lag 75 deltakere (foto: Arild Alander).

I solskinet: Messen ble feiret i delvis sterkt solskinn.

Solo: Sigrun Osnes Aaseng sang tre solosanger, akkompagnert av organist Irina Grechaniuk.

Til dåpen: Vesle Henrik ved døpefonten. Dåpsbarnet Henry venter «på tur».

Fra kjøkkenvinduet

Under denne vignetten skriver vår spaltist om stort og smått fra sitt utsiktspunkt på kjøkkenet.

Ja, så er vi sannelig midt i juli i en uendelig lang sommer synes jeg. Det kommer vel av at vi har hatt sommervarme helt siden 20. mai og som varer enda. Hvis høsten kom i morgen, ville jeg si at vi har hatt en strålende og lang sommer. For meg har det fine sommerværet vært helt topp. Men stakkars alle de som lever av jorda og har dyr som trenger fôr. Jeg trodde aldri at jeg skulle ønske meg regn, men det har jeg gjort i flere uker. Tenk da på de som er avhengig av regn for å sikre seg og familien. Jeg tenker på alle de bøndene som nå begynner å levere dyr til slakt. Dyr som ellers ville fått leve, avlsdyr og ungdyr som skulle fores opp videre. Dette kommer til å ha ringvirkninger i flere år fremover. Jeg har foreløpig slått plenen bare en gang i år og er glad til. Gresset gror ikke og plenen er brunsvidd. Denne sommeren er det mest ugress og blåleddveden som gror. For meg er dette bare en bagatell, men de som ser utover solsvidd jorder og venter på livsnødvendig regn som kanskje kan redde annenslåtten, de har jeg virkelig medfølelse med. Men varmen har også gitt personlig rekord i å gå med shorts hos min bedre halvdel. Han har ikke savnet stillongsen et minutt i sommer. Denne varmen minner meg om en slektning av meg fra Tynset som dro til Nicaragua midt på vinteren. Han gledet seg til å komme bort fra kalde Nord-Østerdal til sol og varme i Sør-Amerika. Men da det led lenger ut på våren hadde pipa fått en annen lyd. Det var stekende varmt som han sa og han hadde ikke mere klær han kunne ta av seg. Heldigvis er vi utstyrt med naturlig «aircondition» om natta her i Folldal og da kan det være så varmt det vil om dagen.

Utenfor kjøkkenvinduet mitt har skjærene fått ungene på vingene og ekornungene i det gamle skjæredet er blitt store. Nå når ungene er blitt voksne og har flyttet ut, har både skjærene og ekornparet tid til å krangle. Skjærene vil plutselig ha igjen sitt gamle rede som ekornene har okkupert, enda de har bygget seg en stor og romslig «leilighet» i et annet tre. Det er helt tydelig at når skjærene kjeder seg, så tar de en tur innom sin gamle bolig for å se om det er et ekorn de kan erte. Disse fuglene har sannelig flere menneskelige trekk enn jeg trodde. Utenfor stuevinduene i disse lyse sommerkveldene kan vi følge flaggermusas evige jakt etter insekter. For en flyver! Den overvintrer antagelig på loftet om vinteren og jeg kan ikke si annet enn jeg ser meg godt rundt, når jeg en sjelden gang er der oppe. Det er ikke akkurat et dyr jeg ønsker nærkontakt med.

Vi har bodd på verandaen i hele sommer. Jeg blir litt lei meg når jeg hører folk si: «Vi skal bare være hjemme i sommer». Det er vel ikke noe sted som er finere enn Folldal badet i sommersol. Og det synes også alle turistene som er innom oss på veien videre. En behøver ikke reise langt for skape gode sommerminner. En kveld, da alle tre barna var hjemme, stilte vi nettopp det spørsmålet om gode sommeropplevelser. Alle tre var enige om at et av de beste sommerminnene de hadde var fra ferie i hjembygda. Et stadig tilbakevendende sommerminne som alle husker med glede var da vi lånte Hussetra i Einunndalen.

Fra kjøkkenvinduet forts.

Min bedre halvdel var onnehjelp hos Per Johan og Inger Helen Husom og vi fikk låne setra deres ei uke i august i 1983. Da vi kom opp til denne idylliske setra og kunne se utover Einnundalen, ja, da kom det en egen ro over hele flokken. Setra var gammel med historie i veggene og spor etter de som fra gammelt av hadde levd somrene der med buskap og vakker natur. Vi koste oss her ei hel uke med turer, fiske og ikke minst besøk på nabosetra der det var full drift. Ungene, særlig minstemann, Silje, nærmeste bodde i fjøset morgen og kveld og «hjalp» Maja og Gunnar Plassen med fjøsstellet. Silje forelsket seg totalt i geitebukken de hadde den sommeren. Han var stor og godslig og lot seg villig klø av ivrige barnehender. Vi fikk smake god gammeldags seterkost og det minnet meg veldig om seterlivet i Rendalen da jeg selv var barn. Jeg hadde ikke egentlig trodd at denne uka skulle være et av de kjæreste sommerminnene til mine barn. Men en ting som alle husket spesielt godt, var avreisedagen. Da alle hadde satt seg godt til rette i bilen, så var plutselig hele bilen fylt av en meget sterk lukt. Det luktet rett og slett geitebukk og Silje stinket intenst av denne lukta. De to eldre søsknene nektet å sitte ved siden av henne, så hun ble plassert i bagasjerommet. Slik ble dette et uforglemmelig og morsomt sommerminne.

Ellers har det vært fotball-VM i sommer og det ble en lang og underholdende måned. Min bedre halvdel insisterte på å se alt. Men med et interessant håndarbeid har det da gått bra. Han sitter igjen med mange fine, sportslige opplevelser og jeg har brodert ny juleduk. Jeg må jo innrømme at det var mange spennende kamper. Dessuten var det morsomt å se de fantasi-fulle hårsveisene og de fargerike tatoveringene. Dette var forbrødring på høyt nivå uavhengig av rase, religion og hudfarge. Flott at unge menn kan møtes til fredelig kappestrid. Ellers ser vi nok unge menn flere steder i verden som møtes med våpen i hånd. Dessuten den dagen jeg ikke syns det er morsomt å se kjekke menn i kortbukser, da er jeg blitt for gammel.

Så får vi nyte resten av denne usedvanlige sommeren og forhåpentligvis kommer det også regn til slutt.

Fortsatt god sommer, og så ønsker jeg dere alle en fin høst!

Solvor Alstad

Hvem murte kyrkjegardsmuren i 1868?

Det er innrissa bokstavene PPK og OPT og årstallet 1868 på en stor stein i steinmuren rundt kyrkjegarden ved Follдалskyrkja. Men hvem skjuler seg bak disse bokstavene? Det er en stor stein noen meter nedafor hovedporten i kyrkjegardsmuren som har denne inskripsjonen. Bokstavene må være for to personer som gjorde arbeidet med muren, og årstallet viser når det skjedde.

Kyrkjegardsutvidelse i 1867/68

En titt i herredsstyreprotokollen for Lille-Elvedalen (som Folldal var en del av da) rundt denne tida gir litt informasjon om dette. 19. januar 1867 var det formanns- og representantskapsmøte for «Foldals sogn» i kommunehuset på klokkargarden like ved kyrkja. Det framgår at kyrkjegarden i forbindelse med nytt lovverk måtte utvides med 1700 kvadratalen. Den var fra før om lag 5000 kvadratalen. Dette gjorde også at kyrkjegardsmuren måtte forlenges fra 250 til omtrent 340 alen. 1 alen er knapt 63 centimeter.

Hvem murte kyrkjegardsmuren i 1868? forts.

Muren skulle være 7/4 alen høy og 5/4 alen bred. I tillegg skulle muren belegges med steinheller på toppen. Dette ville kreve hele 1200 lass med stein. For å forestå arbeidet valgte sognemøtet en komite bestående av «Værksbestyrer Olsen, Formand Jørgen Olsen og Ole Pedersen Brandsnæs». Dette er da Knut Olsen, som bestyrte Folldalsverket som da var eid av Rørosverket, Jørgen Olsen Krokhaug, som satt i formannskapet, samt Ole Pedersen på Nilsgarden. Denne komiteen skulle ordne med avståelse av grunn, bortakordere arbeidet, samt utligne den nødvendige steinen og kjøringa av denne. Jørgen Krokhaug skulle ta imot steinen og føre regnskap over dette, mot en godtgjørelse på 4 speciedaler fra kyrkjekassa.

Ikke alle leverte stein

Mer om dette arbeidet fins ikke i herredsstyreprotokollen før over to år etterpå. På et møte 10. april 1869 framgår det at noen av folldølene ikke hadde gjort sitt pliktarbeid, og herredsstyret ville ha fogden til å pante ut hos disse for deres andel av kostnadene.

Mellom disse tidspunktene har altså ikke herredsstyreprotokollen noen ting om saken. Med lite og ingenting av det vi i dag kaller saksarkiv, så fins det sannsynligvis ingenting mer å finne om dette arbeidet i kommunearkivet.

Hvem murte kyrkjegardsmuren i 1868?

Vi kan altså konstatere ut fra den første innførselen i herredsstyreprotokollen, at det var steinmur rundt kyrkjegarden fra før, men at det er utvidelse av kyrkjegarden, og dermed forlengelse av kyrkjegardsmuren, det her er snakk om. Og dette arbeidet ser altså ut til å ha blitt utført i 1868 av to personer med initialene PPK og OPT. Men kildematerialet synes å tie om hvem de to var. En kan vel anta at det var folldøler, men det er sjølsagt ikke helt sikkert.

Første bokstaven står nok for fornavnet, andre for farsnavnet og tredje for gardsnavnet til de to. Det er ikke så veldig mange folldøler i «riktig alder» som bokstavene stemmer for. Men spørsmålet blir: Har noen hørt fortalt noe om dette – kanskje at en oldefar eller annen forfar var med på å gjøre denne jobben? I så fall vil vi gjerne høre om det!

Tekst og foto: Arild Alander

Flagget vårt og kyrkja

I løpet av året har vi 15 offisielle flaggdagar (i tillegg kjem valdagen annakvart år). Det norske flagget er pent, og vi bør heise det ofte. For mange er det å heise flagget ei høgtidsam handling i seg sjølv. Det gjev ei god kjensle å sjå at flagget vaiar i vinden øvst i flaggstonga.

Då eg gjekk på barneskulen, lærte vi at flagget vi hadde i handa, skulle viftast med medan vi ropa hurra! Dette var i 17. mai-toget, samstundes måtte vi gå i pene rekker med flagget rett opp. Kom det ned mot bakken, var formaninga heilt klar: Ikkje nedi bakken med det norske flagget!

Eg hugsar godt som ungjente da vi fekk flagg og flaggstong heim på garden øvst i Øyer-bygda. Flagget vaia i solskinet, med utsyn utover den vakre bygda. Det var så fint, og eg stod lenge og berre såg --.

Flagget vårt symboliserer viktige ting for oss. Det handlar om historia og minner. Vi må òg hugse på at flagget vårt har ein tydeleg kross, som syner at vi er ein kristen nasjon. Flagget er vårt felles-eige, på same måte som kyrkja er det. Vi eig det saman.

Den kristne kyrkja er eit mangfald av verdiar for kvar og ein av oss. For nokre er kyrkja fyrst og fremst ein stille stad der ein får samle tankane, og høyre vakker musikk. Men for andre kan kyrkja symbolisere ein retning for livet. Kyrkja er alt dette, og mye meir. I vår- og sumarmånadane har mange eit kyrkjebesøk eller fleir. Årets bryllaupssesong og konfirmasjonar samlar mange av oss til ein stor festdag i kyrkja.

Når flagget er heist, kyrkjebenkane fyllast og kyrkjeklokkene ringer til høgtid og fellesskap i kyrkja, da er vi med på noko godt som skjer. Korkje flagget eller kyrkja høyrer til nokre få. Det er fint at desse to tinga har ein nærleik til kvarandre. Alle må med for at det kan bli felleseige.

Difor er flagg og kyrkje eit fellesskap.

Reglar for flaggbruk:

Flagget heisast i månadene mars-oktober kl. 08.00, i månadene november-februar kl. 09.00.

Flagget takast ned ved solnedgang, seinast kl. 21.00.

I Nord-Noreg har dei kortare tider i vintermørkret.

Småplukk

Diakoniens dag 23. september. Gudstjenesten i Rondaheim grendehus 23. september står i diakoniens tegn. Etter selve gudstjenesten, i forbindelse med kirkekaffen, blir det informasjon om levering av klær og andre artikler fra Follidal til Estland. Ola Eriksrud viser bilder og forteller.

Kirkevalget 2019. Valg på nye menighetsråd og bispedømmeråd skjer samtidig med, og i lokaler i umiddelbar nærhet av, valg til kommunestyre og fylkesting. Fram mot valget vil kandidatene bli presentert i menighetsbladet og på nett. Fra 10. august 2019 er det mulig å forhåndsstemme ved kirkekontoret.

Giroen i bladet gjelder gave til menighetsarbeidet (trosopplæringen for barn og unge). Alle bidrag – store, små og mellomstore – tas imot med like stor takk!

Totalleverandør av trykksaker og grafiske tjenester

INFOTEK AS

- Trykksaker
- Logoutforming
- Firmaprofil
- Visittkort
- Aviser og tidsskrifter
- Brosjyrer
- Plakater
- Hefter og bøker
- Fargekopiering
- Papir og konvolutter
- Invitasjoner
- Konfirmasjonssanger
- Bryllupssanger
- Gravsanger

*Vi er folldals eneste godkjente renholdsbedrift.
Ta kontakt for pris og informasjon, ledig kapasitet.*

Abonner på Folldals Marked
- så får du vite hva som rører seg i bygda.

Telefon 62 49 05 55 • E-post: post@infotek.as

Følg Folldalsportalen på

facebook

Grimsbu Turistsenter Motell & Camp ****

2582 GRIMSBU
Telefon: 62 49 35 29
Telefax: 62 49 35 62

e-mail: mail@grimsbu.no

www.grimsbu.no

Åpningstider:

Hverdager 08:00 til 22:00

Lørdager og søndager: 09:00 til 19:00

Utleie – Kurs- Salg

**Kano
Klatring
Juving
Sykling
Paintball**

telefon: 91574134

mail: fritid@grimsbu.no

www.grimsbu.no/fritid

Selskapslokaler – Møtelokaler – Kafeteria – Hytter – Rom - Camping

Middag serveres hver dag fra 13 til 19

Grillmat i hele åpningstiden.

- SELSKAPSLOKALE MED SÆRPREG -

Kvebergsøya Gard

VELKOMMEN TIL OSS!

- Møte- og konferanselokaler med digitalt utstyr
- For 20 til 48 personer
- Overnatting i miljø fra oldemors tid
- Kjøreoppdrag og kanefart
- Ring for menyforslag og priser

**FJØSET er et unikt lokale
velegnet til feiring.**

Bursdager, barnedåp og konfirmasjon.

Ta kontakt for et tilbud

Eris Davids & Martin Kjøsberg

2582 Grimsbu

Mob: 4161 3941 / 9524 1571

www.kvebergsoeya.com

post@kvebergsoeya.com

Velkommen til kirke!

FOLLDAL MENIGHETSBLAD

Ansvarlige utgivere:
Folldal menighetsråd og
Øvre Folldal sokneråd
Returadresse:
Folldal prestekontor,
Gruvvegen 7, 2580 Folldal
Utforming: Infotek AS, 2580 Folldal

15. september (lørdag)

18.00 Dalen krk. Ryen. 50-årskonfirman-
tjubileum. Festsamvær i Fjellheim etter
gudstjenesten

16. september 17. søndag i treenighetsti- den Luk 7,11-17

11.00 Dalen krk. Ryen. Høsttakkefest.
6-årsbok. Presentasjon av nye konfirman-
ter. Kirkekaffe

19.00 Folldal krk. Ryen. Høsttakkefest.
Presentasjon av nye konfirmanter. Offer:
Menighetsarbeidet. Kirkekaffe

23. september 18. søndag i treenighetsti- den Matt 8,5-13

11.00 Rondaheim. Ryen. Gudstjeneste,
diakoniens dag. Kirkekaffe

30. september 19. søndag i treenighetsti- den Joh 7,14-17

11.00 Egnund kpl. Ryen. Høymesse med
nattverd. Offer: Tron ungdomssenter

14. oktober 21. søndag i treenighetstiden Luk 16,19-31

19.00 Folldal krk. Ryen. Salmekveld.
Offer til TV-aksjonen

21. oktober 22. søndag i treenighetstiden Ordsp 6,20-23a

11.00 Dalen krk. Ryen.
Familiegudstjeneste med minimusikal.
4-årsbok. Kirkekaffe

4. november Allehelgensdag Matt 5,13-16
11.00 Folldal krk. Ryen. Allehelgensmesse
med nattverd. Kirkekaffe

11. november 25. søndag i treenighetsti- den Matt 14,22-34

11.00 Dalen krk. Ryen. Høymesse med
nattverd

18. november 26. søndag i treenighetsti- den Joh 9,1-7.35b-38

11.00 Folldal krk. Ryen. Høymesse med
nattverd

2. desember 1. søndag i advent Matt 21,10-17

11.00 Folldal krk. Ryen.
Familiegudstjeneste (Lys Våken). Offer:
Tron ungdomssenter. Kirkekaffe

20. desember (torsdag), med forbehold om dag og tid

19.00 Dalen krk. Vi synger og spiller
julen inn

21. desember (fredag), med forbehold om dag og tid

19.00 Folldal krk. Vi synger og spiller
julen inn.